DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 11 lipca 1956 | Nr 10 | Poz. 24 – 27

TREŚĆ:

24

INSTRUKCJA Nr KS 16/56

z dnia 28 czerwca 1956 r.

zmieniająca instrukcję Nr 34d w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej jednostek nadzoru inwestycyjnego.

§ 1. Ministerstwo Finansów (Zarząd Księgowości) po porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Głównym Urzędem Statystycznym uchyla przewidziany § 6 instrukcji Nr 34d w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej jednostek nadzoru inwestycyjnego (wydanej przez Centralę Wydawniczą Druków Warszawa 1956 r.) obowiązek wysyłania 1 kompletu sprawozdania finansowego do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

W związku z tym § 6 wymienionej wyżej instrukcji otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Ministerstwa (urzędy centralne), którym podlegają jednostki nadzoru inwestycyjnego sporządzają sprawozdania finansowe w kwartalnych odstępach czasu w 5 egzemplarzach z których 3 egzemplarze wysyłane są do:

— Ministerstwa Finansów — właściwy departament finansujący,

— Centrali banku finansującego,

— Głównego Urzędu Statystycznego (tylko za III i IV kwartał).

Z pozostałych 2 egzemplarzy — jeden pozostaje w aktach komórki sporządzającej sprawozdanie, drugi natomiast przekazuje się do departamentu tegoż ministerstwa sprawującego nadzór nad jednostkami nadzoru".

§ 2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dyrektor Zarządu Z. Paryziński

25.

OKÓLNIK Nr KS 13/56

z dn. 16 czerwca 1956 r.

w sprawie księgowego ujęcia inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym oraz w sprawie księgowania materiałów oddanych do przerobienia w ramach zleceń inwestycyjnych spółdzielniom pracy.

W ramach wykonawstwa t.zw. „systemem gospodarczym" rozróżnia się inwestycje:

— wykonywane we własnym zakresie (cz. I),

— wykonywane przez samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego, przez spółdzielnie pomocnicze, przedsiębiorstwa nieuspołecznione, indywidualnych rzemieślników, szkoły przysposobienia przemysłowego itp. — zwane dalej wykonawcami obcymi inwestycji prowadzonych systemem gospodarczym (cz. II).

I.

1. Do inwestycji wykonywanych we **własnym** zakresie w przedsiębiorstwach przemysłu wielkiego i średniego zalicza się:

   1) **roboty budowlano-montażowe** wykonywane przez własne, stałe lub dorywczo tworzone brygady robocze wzgl. przez personel wydziałów remontowo-budowlanych lub innych wydziałów pomocniczych,

   2) **dostawy (zakupy inwestycyjne)** z własnej działalności eksploatacyjnej (np. przekazanie dla inwestycji maszyny wytworzonej w tym samym przedsiębiorstwie),

   3) **roboty przemysłowe i usługi nieprzemysłowe**, wykonywane w związku z inwestycjami przez komórki działalności eksploatacyjnej.

2. Koszty robót budowlano-montażowych, o których mowa w ust. 1 pkt. 1) księguje się w ciężar konta 153 „Produkcja pomocnicza" w wyodrębnieniem na koncie analitycznym „Roboty budowlano-montażowe".

   W ramach konta analitycznego „Roboty budowlano-montażowe" na odrębnych kartach kalkulacyjnych ewidencjonuje się koszty robót związanych z poszczególnymi składnikami tytułów względnie pozycjami planu rzeczowo-finansowego.

3. Koszty robót budowlano-montażowych powinny być w urządzeniach analitycznych wykazywane w układzie wg pozycji kalkulacyjnych występujących w kosztorysach; o ile na określone roboty nie opracowano kosztorysu zawierającego podział na pozycje kalkulacyjne kosztów, wówczas należy przyjąć następujący układ pozycji — jako minimalny:

   1) Materiały wraz z kosztami zakupu,

   2) Płace wraz z narzutami na płace,

   3) Usługi,

   4) Koszty ogólne.

4. Do kosztów robót budowlano-montażowych księgowanych w ciężar konta 153 „Produkcja pomocnicza" nie włącza się wartości materiałów (wzgl. maszyn i urządzeń do montażu), których zakup — zgodnie z przepisami — sfinansowano odrazu ze środków na inwestycje i których ewidencję prowadzi się na koncie 012 „Materiały na inwestycje". Zużycie tych materiałów księguje się bezpośrednio w ciężar konta 011 „Inwestycje rozpoczęte".

   Pozostałe koszty pokrywane są wstępnie ze środków obrotowych, przy czym usługi poszczególnych komórek wytwórczych (np. transport) na rzecz robót budowlano-montażowych, prowadzonych we własnym zakresie, rozlicza się w trybie rozliczeń wewnętrznych w ramach Rozdz. XIII „Produkcja i gospodarka nieprzemysłowa" i zalicza do odpowiedniej pozycji kalkulacyjnej na równi z usługami obcymi.

5. W odpowiedniej pozycji kalkulacyjnej (np. w poz. „Koszty ogólne") wykazuje się narzut kosztów ogólnofabrycznych (przeniesionych na konto 153 z konta 159), obliczony w granicach zryczałtowanych stawek procentowych, ustalonych w odpowiednich przepisach w sprawie opracowywania kosztorysów robót budowlano-montażowych.

   O ile roboty budowlano-montażowe związane z inwestycja-

mi wykonywane są przez personel wydziału remontowo-budowlanego lub innego wydziału pomocniczego — wówczas do pozycji grupującej koszty ogólne zalicza się także część kosztów wspólnych danego wydziału, wynikającą z rozliczenia tych kosztów na wszystkie wykonane przez wydział roboty w wysokości rzeczywistej, z tym jednak, że łączna suma narzutu kosztów ogólnofabrycznych i kosztów wspólnych wydziału nie może przekraczać zryczałtowanych stawek procentowych, o których mowa w poprzednim ustępie; w pierwszym rzędzie powinny być uwzględnione koszty wspólne wydziału wykonującego daną robotę.

6. Z końcem każdego miesiąca koszty robót budowlano-montażowych za dany miesiąc przenosi się z konta 153 „Produkcja pomocnicza" w całości w ciężar konta 195 „Sprzedaż usług", z pominięciem konta 165 „Wykonanie planu kosztów własnych produkcji towarowej". Konto analityczne „Roboty budowlano-montażowe" nie może wykazywać salda na koniec miesiąca. Jednocześnie na dobro konta 195 i w ciężar konta 011 „Inwestycje rozpoczęte" księguje się wartość kosztorysową robót wykonanych w danym miesiącu, ustaloną — na podstawie obmiaru — w odpowiednich protokółach, sporządzanych przez komórkę wykonującą roboty przy współudziale działu inwestycji wzgl. innego działu przedsiębiorstwa, który obowiązany jest do odbioru tych robót.

W przypadku braku kosztorysu, wyceny dokonać należy stosownie do zasad ustalonych w uchwale Nr 401 Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen jednostkowych na roboty budowlano-montażowe, na które nie ma opracowanych kosztorysów całkowitych lub częściowych (Mon. Polski Nr A-61 poz. 809).

W protokółach zawierających wyliczenie wartości kosztorysowej należy wyodrębnić kwoty odnoszące się do poszczególnych składników oraz obiektów.

7. Po zakończeniu miesiąca — w terminie określonym odrębnymi przepisami — łączna wartość kosztorysowa wykonanych w danym miesiącu robót budowlano-montażowych podlega refundacji; podstawą refundacji jest zestawienie refundacyjne sporządzone w oparciu o protokóły, o których mowa w ust. 6, osobno dla inwestycji limitowych oraz pozalimitowych, z dalszym podziałem według składników tytułów (pozycji planu rzeczowo-finansowego).

Zestawienie refundacyjne podpisuje główny księgowy przedsiębiorstwa oraz kierownik działu inwestycji lub innego działu, który obowiązany jest do odbioru wykonanych robót.

8. Dostawy (zakupy inwestycyjne) z własnej działalności eksploatacyjnej (ust. 1 pkt. 2) oraz roboty przemysłowe i usługi nieprzemysłowe (ust. 1 pkt. 3) wykonywane w związku z inwestycjami przez komórki działalności eksploatacyjnej podlegają ewidencji i sprzedaży na ogólnych zasadach stosowanych przy produkcji zbywanej poza przedsiębiorstwo.

Wartość sprzedażną (w zasadzie w cenach zbytu) dostaw, robót i usług dla własnych inwestycji księguje się na dobro konta 191 „Sprzedaż wyrobów" lub konta 195 „Sprzedaż usług" i w ciężar konta 011 „Inwestycje rozpoczęte".

Faktury za wymienione wyżej dostawy (roboty lub usługi) przesyła się bieżąco, w miarę ich odbioru przez dział inwestycji wzgl. inny kompetentny dział przedsiębiorstwa, do zapłaty przez właściwy bank finansujący inwestycje.

9. W analityce do konta 191 wzgl. 195 uwidacznia się odrębnie sprzedaż robót budowlano-montażowych, wyrobów, robót przemysłowych i usług nieprzemysłowych wykonywanych na cele inwestycji.

II.

Księgowa ewidencja inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym przez wykonawców obcych opiera się u inwestora na tych samych zasadach, co ewidencja inwestycji wykonywanych systemem zleceniowym z tym jednak, że:

1) powierzone do przerobu wykonawcom obcym materiały, zakupione przez inwestora ze środków inwestycyjnych i ewidencjonowane na koncie 012 „Materiały na inwestycje" — przenosi się z tego konta na konto 011 „Inwestycje rozpoczęte" dopiero po przedstawieniu przez wykonawcę dokumentu, zawierającego rozliczenie materiałów rzeczywiście zużytych przy robotach budowlano-montażowych, natomiast materiały wydane wykonawcy do przerobu, lecz nie zużyte (nie wykazane w rozliczeniu, o którym mowa wyżej) ewidencjonuje się jedynie w urządzeniach pomocniczych prowadzonych do konta 012.

Wykonawcy obcy powinni ewidencję materiałów powierzonych prowadzić pozaksięgowo.

Przy robotach o długim cyklu, wykonawcy powinni przedkładać częściowe rozliczenia zużycia materiałów powierzonych po zakończeniu każdego miesiąca, nie później niż do dnia 10-ego miesiąca następnego.

2) powierzone wykonawcom materiały, zakupione przez inwestora ze środków obrotowych i ewidencjonowane na kontach Rozdziału XI RPK podlegają sprzedaży na rzecz działalności inwestycyjnej już w momencie wydania materiałów z magazynu do przerobu.

Sprzedaż tych materiałów na rzecz działalności inwestycyjnej następuje w wysokości rzeczywistego kosztu własnego na podstawie faktury przesyłanej do zapłaty (refundacji) do właściwego banku finansującego inwestycje. Sumę faktury księguje się na dobro konta 196 „Sprzedaż materiałów" i w ciężar konta 012 „Materiały na inwestycje" z tym jednak, że — podobnie jak przy wydanych do przerobu materiałach zakupionych bezpośrednio ze środków inwestycyjnych — powierzone wykonawcy materiały, pochodzące ze sprzedaży, do momentu przedłużenia przez wykonawcę rozliczenia ich zużycia — ewidencjonuje się w urządzeniach pomocniczych, prowadzonych do konta 012 z zachowaniem dalszych wymogów, o których mowa w punkcie 1.

W analityce do konta 196 sprzedaż, o której wyżej mowa, uwidacznia się odrębnie.

III.

Wyjaśnienia niniejszego okólnika po odpowiednim przystosowaniu symboli kont — odnoszą się również do przedsiębiorstw państwowych, należących do innych aniżeli przemysł wielki i średni, działów gospodarki narodowej z następującymi dalszymi zmianami:

1) w przedsiębiorstwach **wykonawstwa inwestycyjnego** roboty wykonywane we własnym zakresie na rzecz inwestycji, kwalifikujące się swym charakterem do produkcji podstawowej wykonawstwa inwestycyjnego (roboty budowlano-montażowe, prace projektowe itp.) — ewidencjonuje się w zakresie kosztów i sprzedaży wg zasad ogólnie obowiązujących w tych przedsiębiorstwach w odniesieniu do robót wykonywanych na rzecz zleceniodawców z tym jednak, że:

   a) faktury księguje się na dobro właściwego konta sprzedaży i w ciężar konta 011,

   b) sprzedaż na rzecz działalności inwestycyjnej wyodrębnia się w analityce do konta sprzedaży.

2) W przedsiębiorstwach **handlowych:**

   a) koszty robót budowlano-montażowych, o których mowa w cz. I ust. 1 pkt. 1), księgować należy w ciężar konta 167 „Gospodarka działów pomocniczych" z odpowiednim wyodrębnieniem w urządzeniach analitycznych,

   b) w odpowiedniej pozycji kalkulacyjnej (np. w poz. „Koszty ogólne") niezależnie od kosztów odnoszonych bezpośrednio w ciężar konta 167 może być także wykazywany narzut kosztów wspólnych, ewidencjonowanych na koncie 199 „Koszty zarządu", ustalony w sposób, o którym mowa w cz. I ust. 5,

   c) z końcem każdego miesiąca wartość kosztorysową wykonanych w danym miesiącu robót budowlano-montażowych księguje się na dobro konta 167 i w ciężar konta 011.

   d) dostawy towarów oraz usługi świadczone na rzecz działalności inwestycyjnej, podlegają sprzedaży i ewidencji na ogólnych zasadach obowiązujących przy sprzedaży na zewnątrz t.zn. przy zastosowaniu kont 201—203 „Sprzedaż towarów", 204 „Sprzedaż usług" i ewent. 167 „**Gospodarka działów pomocniczych" z tym jednak, że** obciąża się odpowiednie konta w rozdz. II „Inwestycje i remonty kapitalne",

   e) w analityce do kont 201—203 i 167 sprzedaż na rzecz działalności inwestycyjnej ujmuje się odrębnie.

3) W jednostkach prowadzących księgowość wg branżowych planów kont opracowanych na podstawie **ramowego planu kont dla państwowych gospodarstw rolnych** — z wyłączeniem jednostek podległych Ministerstwu Państwowych Gospodarstw Rolnych:

a) koszty robót budowlano-montażowych lub robót przemysłowych księguje się w ciężar konta 155 „Produkcja pomocnicza" z wyodrębnieniem na koncie analitycznym „Grupa wykonawstwa inwestycji i remontów kapitalnych", z dalszym podziałem np. na składniki tytułów i pozycje kalkulacyjne (por. cz. I ust. 2 i 3).

b) przeniesienie rzeczywistych kosztów wykonanych robót z konta 155 na odpowiednie konto sprzedaży odbywa się za pośrednictwem konta 165 „Rozliczenie produkcji uzyskanej", z wyodrębnieniem sumy tych kosztów na koncie analitycznym" Rozliczenie grupy wykonawstwa inwestycji i remontów kapitalnych".

IV.

Wyjaśnienia zawarte w niniejszym okólniku nie odnoszą się do inwestycji dotyczących stada podstawowego.

V.

Wyjaśnienia zawarte w cz. II; dotyczące księgowania materiałów powierzonych do przerobu wykonawcom obcym w ramach systemu gospodarczego, odnoszą się również do przypadków gdy materiały oddano do przerobienia w ramach zleceń inwestycyjnych spółdzielniom pracy.

VI.

Tracą ważność wyjaśnienia pisma okólnego Nr 17 Ministerstwa Finansów z dnia 25 marca 1954 r. w sprawie zasad księgowego ujęcia inwestycji i remontów kapitalnych wykonywanych we własnym zakresie w czynnych przedsiębiorstwach przemysłu wielkiego i średniego (Nr KS 1474/1/54) w części dotyczącej inwestycji oraz pisma okólnego Nr 53 Ministerstwa Finansów z dn. 30 września 1953 r. (Nr KS 13211/1/53) w części dotyczącej księgowania materiałów oddanych spółdzielniom pracy do przerobienia w ramach zleceń inwestycyjnych.

Dyrektor Zarządu Z. Paryziński

26.

OKÓLNIK Nr KS 2/56

z dnia 19 czerwca 1956 r.

w sprawie wysyłki zawiadomień o złożeniu polecenia przelewu.

W związku z wątpliwościami odnośnie wykonywania obowiązku zawiadamiania dostawcy przez płatnika o złożeniu polecenia przelewu, wynikającego z postanowień ust. 5 § 15 Uchwały Nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty (Monitor Polski Nr 66, poz. 861), Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim wyjaśnia co następuje:

Intencją przepisu zawartego w ust. 5 § 15 wspomnianej uchwały jest ochrona płatnika przed ponoszeniem kosztów procesu z jakim może wystąpić dostawca oraz zobowiązanie płatnika do zawiadamiania dostawcy o zawieszeniu terminów przedawnienia i prekluzji. Z powyższego wynika, że płatnik powinien zawiadamiać dostawcę o złożeniu polecenia przelewu tylko wtedy, gdy istnieje wątpliwość co do niezwłocznego uregulowania płatności w drodze przelewu, a zarazem zachodzi obawa, że niezawiadomiony o złożeniu polecenia przelewu dostawca bez rzeczywistej potrzeby złoży wniosek arbitrażowy lub wytoczy powództwo sądowe.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości zaleca niniejszym ograniczenie wysyłki zawiadomień o złożeniu polecenia przelewu jedynie do przypadków:

a) gdy płatnik w chwili złożenia przelewu nie posiada na rachunku bankowym środków zabezpieczających niezwłoczne wykonanie przelewu przez bank,

b) gdy roszczenie, którego polecenie przelewu dotyczy, podlega rozpoznaniu przez komisję arbitrażową, a płatnik otrzymał już wezwanie, o którym mowa w § 19 ust. 4 lub § 77 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. Nr 2, poz. 2),

c) gdy roszczenie, którego polecenie przelewu dotyczy, podlega rozpoznaniu przez sąd, a polecenie przelewu zostało złożone w końcowym okresie terminu przedawnienia lub prekuzji, bądź gdy płatnik został wezwany przez dostawcę do zapłaty.

Dyrektor Zarządu Z. Paryziński

27

OKÓLNIK Nr KS 15/56

z dnia 28 czerwca 1956 r.

w sprawie pozaksięgowej ewidencji limitu finansowania inwestycji.

Ministerstwo Finansów — Zarząd Księgowości podaje poniżej zasady pozaksięgowej ewidencji limitu finansowania inwestycji:

1. Ewidencja limitu finansowania obejmuje:
   a) limit finansowania wynikający z planu finansowania inwestycji,
   b) aktualny limit finansowania.

2. Na aktualny limit finansowania składają się sumy zarejestrowane przez bank na rachunku inwestycyjnym inwestora, a mianowicie:
   a) kredyty (dotacje) budżetowe,
   b) przelewy przeznaczonej na inwestycje części zysku przedsiębiorstw,
   c) dokonane przelewy amortyzacji indywidualnej na inwestycje,
   d) przelewy nadwyżki powstałej przy likwidacji środków trwałych nad kosztami ich likwidacji,
   e) wpływy środków scentralizowanych (od jednostki nadrzędnej).

3. Ewidencję limitu finansowania prowadzi się odrębnie dla każdego zatwierdzonego planu sfinansowania inwestycji. Dla tego celu można założyć kontrolkę według załączonego wzoru. Nagłówek kontrolki wypełnia się w oparciu o zatwierdzony plan sfinansowania inwestycji oraz o dowody, na podstawie których wprowadzono ewentualnie późniejsze zmiany w planie sfinansowania inwestycji.
   Część kontrolki przeznaczoną dla ewidencji aktualnego limitu finansowania prowadzi się na podstawie dowodów wpływu środków na rachunek inwestycyjny inwestora (zawiadomienie o uruchomieniu kredytu budżetowego lub o wpływie środków scentralizowanych, kopie przelewów zysku, amortyzacji indywidualnej, nadwyżki z likwidacji środków trwałych). W kol. 11 zamieszcza się bieżąco ogólną sumę aktualnego limitu finansowania, która powinna być zgodna z limitem wykazanym w banku.

Dyrektor Zarządu Z. Paryziński

Załącznik do okólnika Nr KS 15/56

Kontrolka limitu finansowania za r. 195

Budżet ....

Część Nr .... Dział ....

Rozdział Nr ....

Tytuł ....

....

....

....

....

....

Limit finansowania wg planu

a) kredyty budżetowe

b) zysk

c) amortyzacja indyw.

d) środki scentral.

e) nadwyżka z likwidacji

f) Razem

Pierwotny	Zmieniony	Zmieniony

Aktualny limit finansowania

Data		Dowód		Treść	Kredyty budżetowe	Zysk	Amortyzacja indywi-dualna	Środki scentra-lizowane	Nadwyżki z likwidacji	Razem aktualny limit finan-sowania
Dz.	M-c	Data	Nr							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10-12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 1,00

ODBIORCA

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5685-56-15.500. B-7-26826.